

Der er ingen begrundelse i forslaget for, hvorfor det skal hastes igennem på denne måde, og det fremstår som ganske uforståeligt, hvorfor regeringen farer frem med en sådan hast. Lovforslaget kunne sagtens have været fremsat noget før, således at der havde været god tid til at behandle det, så der må på en eller anden måde være en deadline, der gør, at det absolut skal gøres i dag og i morgen.

Derfor skylder ministeren Folketinget en forklaring og ikke bare en forklaring, men en rigtig og en god forklaring. Der er en eller anden skjult dagsorden her, og den må vi have frem, så vi alle sammen ved, hvad vi taler om.

Aage Frandsen (SF):

Da SF's ordfører på det her område, hr. Kjeld Rahbæk Møller, er optaget af andet politisk arbejde, skal jeg på SF's vegne tilkendegive vores synspunkter.

Det lovforslag, vi har med at gøre, indebærer jo, at banker kan gå ind i anden prioritet på linje med Skibskreditfonden, og sådan som det ligger her, kan man selvfølgelig godt kalde det en liberalisering, at flere kan give andre lån. Det er vi nærmest ligeglade med, vi ser ikke nogen problemer i det her, tværtimod synes vi, det er fornuftigt, og under alle omstændigheder må vi jo regne med, at det er et af de seneste lovforslag af denne art, for man påtænker altså at lave det om fra 1. januar 1996, selvfølgelig forudsat at landene bliver enige, så det kan ratificeres.

Men som sagt er vi altså indstillet på at gennemføre forslaget, og vi er også indstillet på, at det skal gennemføres hurtigst muligt, for vi har forstået, at hvis det ikke sker på denne side af påske, er der altså ikke så meget ved at fremsætte dette forslag lige netop på nuværende tidspunkt.

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Undskyld, formand, men jeg mener, at det måske kunne være på sin plads lige at prøve at trække mystikken lidt ud af denne sag, da jeg nu kan høre, at flere ordførere meget naturligt beskæftiger sig med, hvorfor vi skal have dette lovforslag igennem inden påske.

Der er to gode grunde til det.

Den første grund til, at det skal behandles nu her så hurtigt som muligt tidligt i foråret, er, at hvis vi overhovedet skal have glæde af, at der nu er en stigende interesse i pengeinstitutterne for at gå ind i det her, som flere ordførere konstaterede med glæde, så skal, som hr. Hovmand

sagde, disse kontrakter indgås inden den 1. januar. Efter den tidsfrist er der stadig væk finansieringsmuligheder, men det er på markedsvilkår, og vi ved alle sammen, at der ingen garantiordning er i dem. Hvis vi skal nå at få glæde af det, er det vigtigt at få det klaret i dette forår.

Hvorfor så de to døgn? Jeg går ud fra, det også er rygtedes, at der i øjeblikket verserer en sag, hvor der er mulighed for, at et dansk værft kan få en ordre hjem i flere hundrede millioner kroners-klassen. Her er der en privat långiver, der er interesseret i at gå ind i det projekt, og jeg vil selvfølgelig meget nødig se, at den sag faktisk går i orden, men det eneste, der manglede, var, at Folketinget havde færdigbehandlet dette lovforslag. Så kunne jeg godt forestille mig et par spørgsmål, man ville stille til ministeren i spørgetiden, om ministeren kunne bekræfte, at det var på grund af bum-bum-bum, denne sag nu var faldet på gulvet og det pågældende værft havde mistet en stor ordre osv. osv. osv.

Mere mystisk er det ikke.

Jeg vil godt sige til hr. Aage Frandsen, at jeg under alle omstændigheder var gået ind for denne lovændring. Det er rigtigt, at tingene løser sig selv pr. 1. januar 1996, for da kommer konkurrencen om markedsvilkår. Under alle omstændigheder mener jeg efter de meldinger, jeg har fået fra Skibsværftspolitisk Kontaktudvalg, som jeg jo jævnlig har møder med, at der er et bredt ønske om at give Skibskreditfonden noget konkurrence og om, at man allerede nu begynder at tillemppe forholdene til, hvordan de vil være efter den 1. januar.

Det er årsagen, og der er ikke andre end den, og derfor vil jeg selvfølgelig være meget glad, hvis Folketingets Erhvervsudvalg og Folketinget vil tage denne hurtige behandling. Jeg synes, det ville være trist, hvis en konkret sag, der verserer i øjeblikket, skulle falde på gulvet, fordi vi ikke gjorde det. Men i givet fald ville der så være flere til at dele ansvaret med mig, og det må så være op til Folketinget.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Jeg vil gerne sige tak til ministeren for forklaringen. Jeg synes, at den var god, og jeg går også ud fra, den var rigtig, således som jeg bad om. Det var heller ikke det saglige indhold, jeg satte spørgsmålstegn ved, for det sagde jeg, som ministeren sikkert også kan huske, så meget tilforladeligt ud.